

Socialinė iniciatyva „NUOŠIRDUMO SAVAITĖ“ Kūrybinių darbų konkursui

Draugystė

Pasirinkusi temą apie draugystę, iš pradžių maniau, kad bus visai nesunku. Bet aš klydau – ilgai galvojau, ką iš viso manau šia tema ir kaip man tai aprašyti.

Draugystė – ką man reiškia šis žodis? Kokius sukelia jausmus?

Prisimenu, kad vaikystėje turėjau nedidelį, rudą, pliušinį meškiuką. Kai atrodydavo, jog visi aplinkui nusiteikę prieš mane, užtekdamo tik prisiglausti prie meškiuko ir viską jam papasakoti. Galėdavau jam patikėti visas savo paslaptis – jis, atrodė, viską suprasdavo, nepriekaištaudavo, nors dažnokai jį ir pamiršdavau, – tik patikliai žiūrėdavo savo didelėmis ir supratingomis akimis. Gal tai ir buvo mokymasis turėti draugą. Vėliau panašiai jausdavausi darželyje šalia mergaitės iš mano grupės. Pasiilgdavome viena kitos, norėdavome viena kitą pradžiuginti, pralinksminti. Dar ir dabar prisimenu tą geliantį liūdesį, kai teko išsiskirti.

Vėliau buvo nemažai įvairių susitikimų, pažinčių, nusivylimų. Jie skaudūs – kai norisi tikėti, kad sutikai tikrą draugą, tampi jam atviras, nuoširdus, pasitiki, bet paaiškėja, kad tam, kuriuo tikėjai, tavo draugystė nėra svarbi. Tada išmoksti vertinti ir atsirinkti. Visi žmonės skirtingi, todėl neįmanoma, kad visi lengvai taptų gerais draugais. Juk būdami šalia vienu, jaučiamės nejaukiai, o kitiems kažkodėl pajuntame artumą. Tačiau tam, kad pavadintum kitą tikru draugu, manau, reikia laiko. Tik kai įsitikini, kad gali pasikliauti kitu žmogumi, kad jis neišduos tavęs jokiais aplinkybėmis, tik tada jį gali vadinti draugu.

Aišku, būtina atsilyginti tuo pačiu – nesavanaudiškai padėti, išklaudyti, suprasti. Draugas tai lyg lapė Mažajam princui – jam reikėjo kantrybės ją prisijaukinti, bet tada ji tapo atsidavusi ir ištikima. Manau, kad tikrų draugų negali būti daug. Pažįstamų gali būti daugybė, bet tikrų draugų – ne, nes tikrai draugystei reikia ir laiko, ir pastangų. Bet visa tai atsiperka su kaupu – tada turi draugą, kuris įsileidžia į savo pasaulį kaip Leslė ir Džesas iš Katherine Paterson knygos „Tiltasį Terabitiją“.

Mane nuliūdino enciklopedijoje „Wikipedia“ perskaityta informacija, kad pastaruoju metu teigiama, jog reiškinio Draugystė mastas visuomenėje mažėja ir žodis „draugas“ nebeatitinka istorijoje buvusios šio žodžio reikšmės. Labai norisi tikėti, kad tai tiesiog laikinas, nemalonus reiškinys, juk Draugystė istorijoje buvo laikoma vienu svarbiausių žmogaus patyrimų ir buvo šventa daugelyje religijų.

Tad linkiu visiems tikėti tikra, nuoširdžia, ištikima draugyste, būti jos vertiems ir patirti, ką reiškia šis jausmas.

Emilija Lukšytė, Alytaus šv. Benedikto gimnazijos 6a klasės mokinė